

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE
WOJEWODY LUBUSKIEGO

Nr NK-I.4131.91.2018.ACze

z dnia 20 czerwca 2018 r.

Rada Gminy Tuplice

Działając na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U.2018.994 t.j.) stwierdzam nieważność uchwały Rady Gminy Tuplice Nr XXXIV/217/18 z dnia 21 maja 2018r. w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność Wójta Gminy Tuplice.

Uzasadnienie

Na sesji w dniu 21 maja 2018 r. Rada Gminy Tuplice podjęła uchwałę Nr XXXIV/217/18 w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność Wójta Gminy Tuplice.

Uchwała została doręczona organowi nadzoru w dniu 28 maja 2018 r.

Po dokonaniu analizy prawnej organ nadzoru stwierdza, iż przedmiotowa uchwała istotnie narusza prawo, tj. art. 238 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U.2017.1257 t. j.).

Zgodnie z art. 238 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego zawiadomienie o sposobie załatwienia skargi powinno zawierać: oznaczenie organu, od którego pochodzi, wskazanie, w jaki sposób skarga została załatwiona, oraz podpis z podaniem imienia, nazwiska i stanowiska służbowego osoby upoważnionej do załatwienia skargi lub, jeżeli zawiadomienie sporządzone zostało w formie dokumentu elektronicznego, powinno być opatrzone kwalifikowanym podpisem elektronicznym. Zawiadomienie o odmownym załatwieniu skargi powinno zawierać ponadto uzasadnienie faktyczne i prawne oraz pouczenie o treści art. 239.

Przedmiotowa uchwała nie zawiera żadnego uzasadnienia prawnego ani faktycznego. Rada Gminy ograniczyła się jedynie do uznania ustaleń Komisji Rewizyjnej, nie podając przy tym o jakie ustalenia chodzi.

Wyjaśnić należy, że stosownie do art. 227 k.p.a przedmiotem skargi może być w szczególności zaniedbanie lub nienależyte wykonywanie zadań przez właściwe organy albo przez ich pracowników, naruszenie praworządności lub interesów skarżących, a także przewlekłe lub biurokratyczne załatwianie spraw. Skarga jest rodzajem środka prawnego o charakterze otwartym, zaś wyliczenie przedmiotu skargi zawarte w w/w przepisie jest jedynie przykładowe. O tym, co jest przedmiotem skargi, a co za tym idzie kto jest właściwy do rozpatrzenia skargi, decyduje treść samej skargi. Przepis art. 7 Konstytucji RP stanowi, że „Organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa”. Przywołany wyżej art. 238 § 1 k.p.a. nakłada na organ rozpatrujący skargę obowiązek faktycznego i prawnego uzasadnienia zawiadomienia o odmownym załatwieniu skargi. Zgodnie z art. 170 ust. 1 Konstytucji RP działalność samorządu terytorialnego podlega nadzorowi z punktu widzenia legalności. W związku z tym należy przyjąć, że organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego podejmujący uchwałę w sprawie uznania skargi za bezzasadną ma obowiązek sporządzenia jej uzasadnienia, gdyż takie uzasadnienie warunkuje kontrolę legalności sprawowaną przez organ nadzoru, a w szczególności, pozwala ocenić czy została ona podjęta po rozważeniu całokształtu zebranego w sprawie materiału dowodowego

i dokonaniu jego właściwej oceny (por. wyrok WSA w Gorzowie Wlkp z 17 września 2009 r., sygn. akt: II SA/Go 511/09 i z 11 lutego 2015 r. sygn. akt: II SA/Go 881/14).

Rada Gminy na sesji w dniu 21 maja 2018 r., uznała skargę za bezzasadną chociaż z uzasadnienia uchwały nie wynika z jakich powodów Rada podjęła taką decyzję. W uzasadnieniu rozpatrywanej skargi Rada nie przytoczyła żadnych przepisów prawa, z których wynikałaby bezzasadność złożonej skargi. Obowiązkiem Rady było zaś powołanie stosownych przepisów oraz wyjaśnienie ich znaczenia w tym konkretnym stanie faktycznym, tak aby skarżący miał możliwość zapoznania się z ich brzmieniem i znaczeniem w kontekście jego sprawy. Uznanie skargi za zasadną albo za bezzasadną świadczy o jej merytorycznym rozpoznaniu. Rada Gminy w badanej uchwale powinna zawrzeć uzasadnienie niezasadności skargi. Uzasadnienie powinno zaś wskazać przepisy prawa, w których stanowisko Rady Gminy znajduje oparcie, wyjaśnić ich sens w tym wypływające z nich dyrektywy (nakazy i zakazy) oraz przedstawić wszystkie okoliczności faktyczne istotne w sprawie oraz wnioskowanie, które doprowadziło Radę do nieuwzględnienia skargi.

Wobec powyższego, z uwagi na brak uzasadnienia faktycznego i prawnego przedmiotowej uchwały, należało orzec o jej nieważności w całości.

Zgodnie z art. 92 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym stwierdzenie przez organ nadzoru nieważności uchwały rady gminy wstrzymuje jej wykonanie w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Od niniejszego rozstrzygnięcia służy prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wlkp. w terminie 30 dni od doręczenia rozstrzygnięcia za pośrednictwem Wojewody Lubuskiego.

Wojewoda Lubuski

Władysław Dajczak